

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 26/2022
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., против туженог „Ауто мото савез осигурање“ АДО из Београда, чији је пуномоћник Ивона Антић, адвокат из ..., са умешачима на страни туженог „ББ“ Д.О.О. из ... и ВВ из ..., код ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Тадић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Крагујевцу и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Тужилац је поднео 15.09.2016. године тужбу Основном суду у Крагујевцу ради накнаде штете. Првостепени поступак је окончан доношењем пресуде Основног суда у Крагујевцу П 1706/2020 од 29.09.2020. године, којом је ставом првим изреке, усвојен захтев тужиоца за накнаду нематеријлане штете претрпљене поводом саобраћајне незгоде од 25.04.2016. године и то: на име умањења опште животне активности, физичких болова и наружености, у појединачно опредељеним износима по сваком од наведених основа (укупно од 2.189.000,00 динара), све са каматом предвиђеној Законом о затезној камати почев од 29.09.2020. године, као дана пресуђења до исплате, а ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу не име трошкова парничног поступка исплати 611.943,34 динара, са каматом предвиђеној Законом о затезној камати од извршности до исплате. Решењем Основног суда у Крагујевцу П 1706/2020 од 09.11.2020. године, ставом првим изреке, стављена је ван снаге пресуда Основног суда у Крагујевцу П 1706/2020 од 29.09.2020. године у ставу другом изреке и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 423.950,00 динара са каматом предвиђеној Законом о затезној камати од извршности до исплате, са образложењем да је наведено решење донето јер су досуђени трошкови погрешно обрачунати у скупном износу у ком су досуђени у ставу другом изреке пресуде. Тужилац је изјавио жалбу против наведеног решења, док је тужени изјавио жалбу против првостепене пресуде у целисти.

У даљем току поступка, списи парнице Основног суда у Крагујевцу П 1706/20 достављени су Апелационом суду у Крагујевцу ради одлучивања о жалби тужиоца.

Решењем Гж 3245/2021 од 16.12.2021. године, Апелациони суд у Крагујевцу уступио је списе парнице Основног суда у Крагујевцу П 1706/20 Вишем суду у Крагујевцу, као стварно надлежном суду за одлучивања по жалби тужиоца, уз позив на примену члана 17. и 27. ЗПП. и члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Виши суд у Крагујевцу није прихватио стварну надлежност, па се актом П 7472/21 од 13.01.2022. године, обратио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте, позивом на примену члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио је да је за одлучивање о изјављеној жалби тужиоца стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Закон о уређењу судова, у члану 22. став 2. прописује да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Чланом 23. став 2. тачка 3. истог Закона, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то: на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења и на одлуке у ванпарничним поступцима, док је чланом 24. став 1. тачка 3. да апелациони судови одлучују о жалбама на пресуде основних судова у грађанским споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Према члану 17. ЗПП суд у току целог поступка пази на своју стварну надлежност.

Имајући у виду све до сада наведено, решење Основног суда у Крагујевцу П 1706/2020 од 09.11.2020. године представља решење о исправци изреке пресуде Основног суда у Крагујевцу П 1706/2020 од 09.11.2020. године, донете у грађанскоправном спору из надлежности основног суда у смислу члана 22 став 2 Закона о уређењу судова, који с обзиром на вредност предмета спора од 2.189.000,00 динара не спада у спорове мале вредности, па је за одлучивање о жалби на пресуду донетој у том спору, а тиме и за одлучивање о жалби на решење о исправци те пресуде, стварно и месно надлежан за одлучивање Апелациони суд у Крагујевцу, сходно одредби члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова. Наиме, ради се о решењу о исправци пресуде у делу изреке којим је одлучено о трошковима поступка, у смислу члана 362. Закона о парничном поступку, а не о самосталном и новом решењу донетом у поступку из надлежности основног суда за који би по жалби био стварно надлежан за одлучивање виши суд у смислу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

На основу наведеног, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић